

Päkapikud, väiksed Mikud,
Metsas kaarte mängivad.
Näod neil on imelikud,
Üksteist veidralt vahivad.

„Löö nüüd välja, kord on sinul,
Paras kaart ju valmis minul."
Aga Mikk veel viivitab,
Mõtleb, mokke pitsitab:

„Paneks teise . . . paneks selle. . .
Paneks ruutu-soldat-velle?"
Nõnda kestab mäng siin kaua,
Oodata me lõppu ei jõua!

Sa oled hea pikuvana,
Sest armastab sind Leeni väga.
Tood kotiga tal' kingitusi
Ja jagad palju rõõmustusi.
Sest Leenike toob sulle lilli
Ning ütleb: „Pikukene illi
Sa oled, et mind meelespead
Ja minu sünnipäeva tead.
Et sa mind püüad rõõmustada,
Sind tahan ikka armastada!"